

Светлият празник през криво огледало

Питаш ме защо нямам настроение ли? Защо не се радвам? Защо не пея коледни песни и не украсявам стаята си ли? Защото реших да стачкувам!

За поредна година ще има дете, което ще каже "Искам по-хубава количка с дистанционно". Някое момиче с две дълки опашки ще проплаче за скъпата кукла от лъскавата витрина на новия магазин. Някой ще се сдобие с новата кола последен модел или луксозна къща. Едни ще са или прекалено щастливи, или

незадоволили своите желания. И това ще стане на Коледа!

За поредна година някой ще е сам и бездомен в святата нощ. Някой ще гледа през прозорците на украсените къщи и ще си казва, че няма късмет и не е щастлив. Много деца ще получат само шоколадче, а други за жалост отново ще останат незарадвани и без усмивки на лицата си. По бузките на някое сиротно хлапе ще се стичат сълзи от тъга, че няма семейство, че няма елха, че няма подарък... За поредна година милиони деца и хора по света ще са тъжни, сами, отчаяни, на улицата и далече от всичко онова, което средностатистическият човек нарича "празник". И всичко това ще стане на Коледа!

За поредна година едни ще лъжат, мамят и убиват, а други търсейки изгода ще правят добро и уж ще помагат на нуждаещите се. И то пред нас самите! И то пред моите и твоите, пред нашите незаинтересовани очи. Очи, които виждат сега само хубавото. Очи, които сега са далече от жестоката истина...

Като малка вярвах в Дядо Коледа. Тогава вярвах, че стават чудеса, харесвах и Коледа, и Нова година с абсурдната мисъл, че поне веднъж годишно всички са щастливи и сърцата ни бият пламенно. Сега осъзнавам, че като малка съм била просто наивна! Дори и да съществува добрият старец е мнооого далеч от нашата страна. Дори и някъде всички дружно да пеят и да празнуват, тук има и гладни, и боси, и самотни, и тъжни, и разплакани души... Затова аз нямам настроение!

Затова просто бъди доволен! Не искай много... Бъди щастлив! Не гледай винаги тези, които са по-напред по "стълбицата на щастието" и успеха! Ако извърнеш глава назад и видиш всички тези хора, ще оцениш това, което имаш. Усмихни им се! И на тези пред теб, и на тези на долното стъпало... Просто им се усмихни и им помахай с ръка! Защото е Коледа, макар и различна и така далечна от мечтата в сърцето ти, макар и през кривото огледало на действителността...

Весели празници и... не забравяй да помахаш!!!

Лия Сергеева